

In de vorige uitgave van *Serious Pleasure* kon u het eerste deel van de Quiche-Lorraine-tour lezen, waar Linssen Grand Sturdy 29.9 DELFIN van Saarbrücken naar Saverne voer. Een indrukwekkende tocht langs pittoreske plaatsen, sluisen, tunnels en bootliften. Deel 2 begint in Xouaxange, in de noord-oosthoek van Frankrijk.

De "Quiche-Lorraine-tour" met 'Delfin' (deel 2)

Twee kanalen, twee rivieren en drie landen

TEKST EN FOTO'S ANETTE LEISTENSCHNEIDER EN RALF DEIMEL

De kapitein gaat op weg om het plaatsje te verkennen. Met een stralende glimlach keert hij terug. In de knusse dorpskerk heeft hij een tafel gereserveerd voor het avondeten. En dat niet alleen - naast de auberge bevindt zich ook een winkeltje voor al het nodige proviand. Bij de 'patron' heeft hij voor de volgende ochtend een stokbrood en brioches besteld. Later op de dag zullen we daar een heerlijke entre-

doucement ici, Madame!", oftewel: "Daar ligt u veel aangenaamer, mevrouw!" En zo is ons korte verblijf in dit imposante bouwwerk een grootse belevenis, waarbij we steeds hoger opkijken naar de reusachtige sluisdeuren direct voor onze ogen. Het voelt een beetje als Toetanchamon in zijn tombe. De motor van onze DELFIN tuft nog even rustig stationair en we vinden het bijna jammer wanneer de sluisdeur zich statig voor ons opent zodat wij onze kanaaltocht moeten voortzetten.

Op naar Nancy, waarbij we de automatische sluisen telkens een paar honderd meter van tevoren met de afstandsbediening in gereedheid brengen. We hoeven daarbij zelden te wachten totdat het sluislicht op groen springt, de deuren opengaan en wij de sluis kunnen binnenvaren. Wanneer de kapitein de bedieningshendel op de kade niet vanuit het schip kan bereiken, moet hij in de sluis van boord gaan en het schutten starten door de hendel handmatig over te halen. Zijn eerste en enige matroos is altijd blij als haar man weer aan boord stapt.

"...Genieten van zon en landschap..."

cote eten en een zalige Elzaswijn proeven, om vervolgens voldaan weer aan boord te stappen.

's Nachts regent het flink en we bereiden ons voor op een frisse dag. Maar na enkele kilometers over het Rijn-Marne-kanaal richting Nancy te hebben afgelegd, breekt de zon door de wolken en leggen we onze fleecetruien terug in de voorkajuit. Vandaag wacht ons de uiterst diepe sluis van Réchicourt, die macaber genoeg ook wel 'het graf' genoemd wordt.

De sluis overbrugt een hoogteverschil van maar liefst zestien meter en is in dat opzicht de grootste sluis in het Franse waterwegennet. Het bouwwerk dwingt bij ons meteen een enorm respect af. De sluiswachter overhandigt bij het passeren niet alleen een afstandsbediening voor de volgende kanaalsluisen, maar gebaart ons al zwaaiend ook nog om plaats te nemen bij een van de voorste bolders. "C'est plus

De verbeelding kent hier geen grenzen

We zijn op weg naar Parroy, maar helaas is op deze zaterdagavond de plaatselijke haven gesloten voor passanten in verband met een kanowedstrijd. Daarom koersen we verder naar Crevic, waar wij rond zevenen vermoeid maar voldaan aan de kademuur aanmeren. Onze DELFIN wordt stevig aan de trossen gelegd en we besluiten een wandelingetje te maken in het dorp en op zoek te gaan naar een restaurant. Behalve een eenvoudige kroeg vinden we hier verder niet zoveel en dus bereiden we onze maaltijd in de gezellige keuken van ons schip. Onze verbeelding kent hierbij geen grenzen. Want na een eerste hapje in de vorm van enkele heerlijke olijven volgt er een tweede 'amuse bouche', bestaande uit appetijtelijke blokjes Franse salami, die ons smaken als een perfecte delicatessen. Daarna trakteren we onszelf nog op een hoogsteigen pastacreatie en een geïmproviseerd kaasplankje. Na de inspannende vaartocht van bijna negen uur wordt de kapitein door zijn schippersvrouw verwend met een stevige maaltijd. En hij geniet met volle teugen! Hij is vol lof over het geïmproviseerde menu, dat hem in deze idyllische

omgeving smaakt alsof het rechtstreeks uit de keuken van een driesterrenrestaurant komt. Onze verwarming straalt een behaaglijke warmte uit en al deze knusse elementen zorgen ervoor dat we dit etentje nooit meer zullen vergeten.

Die zondag varen we verder langs imposante industrieterreinen en passeren we het kanaalqueduct over de Meurthe, een rivier die in kleine cascaden onder het Rijn-Marnekanaal doorstroomt. Op deze hete zomermiddag leggen we dan eindelijk aan in de haven van Nancy. Hier blijkt weer hoe wendbaar ons schip is; de DELFIN glijdt heel elegant achterwaarts de havenbox binnen. Wie op zo'n prachtige zomerse zondag Nancy wil binnenvaren, moet wel vroeg in middag arriveren, aangezien Nancy een drukbezochte haven is. De stad zelf is natuurlijk uiterst interessant. Onze burens, een Amerikaans echtpaar dat al vier weken in de haven van Nancy ligt aangemeerd, raden ons aan om 's avonds 'Son et Lumière' te gaan bekijken op de Place Stanislas. Deze show maakt inderdaad veel indruk op ons! Wat daar allemaal op de gevel van het 'Hôtel de Ville' wordt geprojecteerd, is echt ongelooflijk. Het bonte geheel van kleur en geluid, standbeelden, barokke monumenten en de Louis XIV-stijl... we kijken onze ogen uit.

De zon straalt in volle glorie

Op maandag vervolgen wij onze reis richting Metz, de zon

straalt in volle glorie, maar zij is niet de enige... Ook de scheepsvrouw straalt van het rozenstruikje dat de kapitein voor haar mee heeft genomen van de ochtendboodschappen en dat haar ook na deze sloopstocht nog lang plezier zal doen. Voorbij Nancy zetten we ook onze mast weer op. Voorafgaand aan onze tocht heeft het vaak zwaar geregend en dus is de waterstand in het kanaal opvallend hoog. Om te voorkomen dat de doorvaart onder de lagere kanaalbruggen veel gedoe zou opleveren, hadden we op aanraden van onze bootverhuurder de mast al voor de tocht gestreken. Maar vanaf hier kan onze Grand Sturdy weer met mast en al haar weg vervolgen.

We bereiken de eerste sluisen langs de Moezel, die met hun 170 meter lengte toch van een ander kaliber zijn dan de kanaalsluizen die we tot dusver hebben gezien. Een tijdje lang maken we tegelijkertijd met een groot vrachtschip gebruik van de sluisen. Nu komt ook de boordradio van de kapitein goed van pas. *"Attentie sluis Nancy, hier motorjacht Delfin. Wij bevinden ons op kilometer 157 in de richting van Metz. Kunnen wij de sluis invaren, over?"* *"Hier spreekt de sluiswachter, neemt u de kleine sluis aan de bakboord"*. Wij wachten nog even voor de linkerkolk totdat een plezierboot met schoolkinderen de sluis heeft verlaten.

In de haven van Metz worden we zoals overal vriendelijk ontvangen. De volgende ochtend schieten aardige Nederlandse

"...Saarburg; Zomaar een waterval midden in de stad..."

buren ons te hulp bij het watertanken. We blijken namelijk het juiste hulpstuk voor dit waterstation te missen, ook al hebben we meerdere maten en vormen bij ons. Zoals overal is iedereen behulpzaam voor elkaar, er worden tips en andere informatie uitgewisseld, er wordt lekker gekletst en steeds weer blijven we andere vriendelijke bootreizigers ontmoeten. We zakken verder de Moezel af op ons juweel van een schip. Hierbij kruisen we gigantische vrachtschepen van wel 5000 ton en schutten we samen met de beroepsvaart en andere plezierjachten. Uiterekend op de heetste dag van onze vakantie moeten we een flinke poos wachten voor de sluis bij Thionville. Eerst wordt er een enorm vrachtschip geschut dat de hele sluis in beslag neemt. Bij het uitvaren ontstaat er een probleem. Omdat een schip van gelijke omvang vanaf de andere zijde de eenrichtingssluis wil binnenvaren, raakt de doorgang versperd. Eer het reusachtige schip weer in het smalle ingangskanaal kan worden teruggeloodst, het eerste schip de krappe doorgang mag passeren en het tweede schip eindelijk wordt geschut, zijn we bijna drie uur verder.

Alweer een zalige avond aan boord

Dinsdagavond meren we aan bij de op dat moment al geslo-

ten havensteigers van Sierck-les-Bains. Wij verheugen ons op een lekker diner in het plaatsje, maar dat loopt in eerste instantie uit op een teleurstelling. Op dinsdag is toevallig alle horeca gesloten. Daarom nestelen we ons gezellig 'thuis' op het achterdek, waar we onder het genoegen van pasta, rode wijn, een prachtige zonsondergang en uitzicht op het plaatselijke kasteel evengoed aan onze trekken komen. Alweer is ons een zalige avond aan boord vergund.

De volgende ochtend gooien we pas tegen 11 uur de trossen los. Ons plan is om in het Luxemburgse Schwebsange te tanken en daar een vriendin op te pikken die de laatste twee dagen met ons mee zal reizen. Gaby, een gepassioneerd zeilster, is speciaal vanuit München naar Luxemburg gekomen om samen met ons op het trouwe schip een stuk van de Moezel en de Saar te bevaren.

Nadat we eerst twee uur hebben moeten wachten omdat de diesel op is en er dus nieuwe brandstof moet worden aangevoerd, nemen wij onze gast aan boord en gaan we weer op weg. We vervolgen onze reis tussen de wijnhellingen door en genieten van de zon en het landschap. Laat in de middag arriveren we in Wasserbillig, waar de vriendelijke havenmeester ons een restaurantje direct naast de jachthaven aanbeveelt. Daar bekronen we de avond met een frisse Luxemburgse Elbling-wijn en een sappige steak.

Het einde van onze reis nadert en niet zonder een vleugje weemoed steken we weer van wal en varen we verder stroomafwaarts. Onderweg passeren we het passagierschip 'Princesse Marie-Astrid', waarop in 1985 het Verdrag van Schengen werd ondertekend, evenals enkele brede motorkruisers en een patrouilleboot van de waterpolitie. Vanaf het Duitse Konz begint het laatste gedeelte van onze tocht, de rivier de Saar. Op de een-na-laatste reisdag bereiken we Saarburg, een lieflijk wijnstadje met een historisch centrum, dat zeker een bezoekje waard is. We leggen aan naast een 'grote zus' van onze DELFIN: aan de passantensteiger van de jachthaven Saarburg ligt reeds een Linssen Grand Sturdy 430 Mark II aangemeerd. Dit schip is niet minder dan majestueus te noemen. De twee schone gezusters worden met bewondering gadeslagen door de andere havenbezoekers.

Zomaar een waterval midden in de stad

Een laatste keer sluiten we ons schip af zodat we zorgeloos uit kunnen gaan. Een voettocht van een klein halfuur brengt ons in het stadje. Midden in de stad stuiten we plots op een verbazingwekkende waterval, die zich op spectaculaire wijze de diepte in stort en daarbij de drie waterraden van een oude molen aandrijft. De avond van deze hete zomerdag brengen we door op het marktplein met een bescheiden avondmaaltijd en een mooie streekwijn. Eenmaal teruggekeerd op ons

jacht, blijven we nog lang op het achterdek zitten en kijken we gezamenlijk terug op onze scheepsreis.

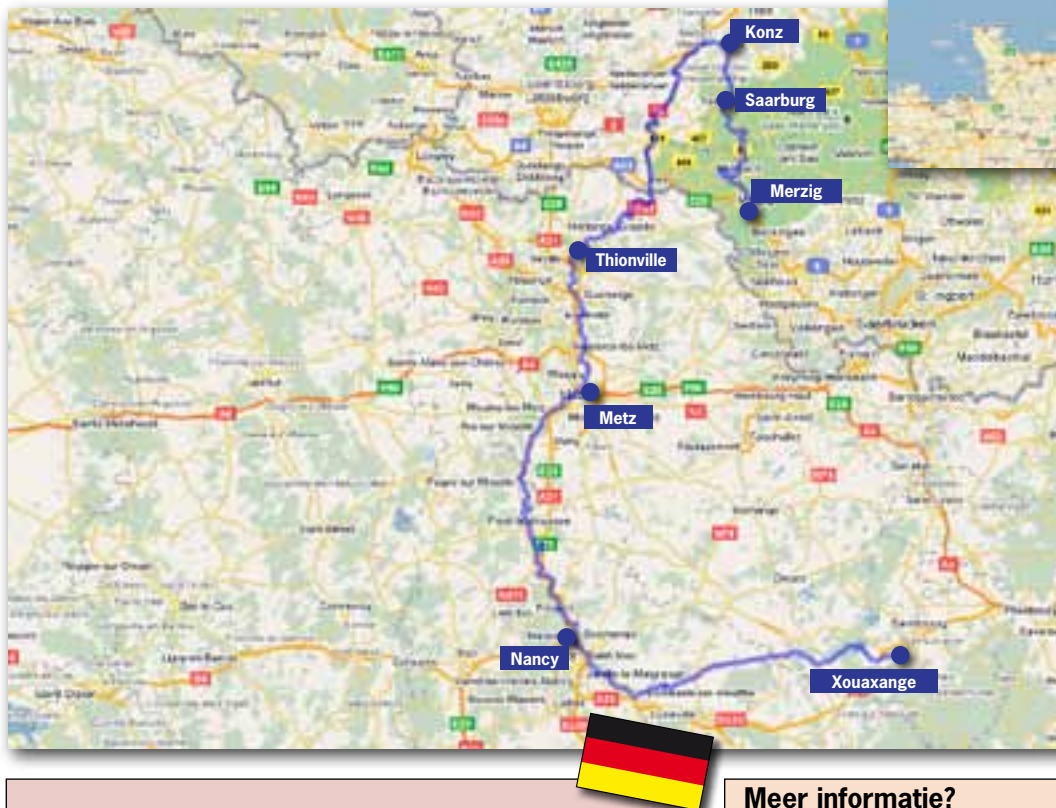
Onze laatste reisdag brengt ons naar de thuishaven van de DELFIN, namelijk de jachthaven in Merzig. Een aantal gasten die we voor de laatste tien kilometer op het water hebben uitgenodigd, willen we om vier uur voorbij de sluis van Mettlach oppikken. Maar uitgerekend hier moeten we voor de tweede keer tijdens onze tocht langere tijd voor een sluis wachten. Pas nadat twee grotere passagierschepen met tussenpozen van een half uur zijn geschut, mogen wij de sluis binnenvaren. Eerder hadden we al een krap uur langs de kademuur gewacht. De kapitein van de motorboot achter ons komt vaker door deze sluis en weet hoe lang het wachten hier soms kan duren. Daarom benut hij zijn tijd goed door op de wal een wandelingetje te maken.

Onze nieuwe gasten genieten bijzonder van de tocht door de 'Saarschleife', een beroemde meanderbocht in de Saar om een uitloper van het Taunusgebergte heen. Meerdere staats-
hoofden, zoals de Pruisische koning Friedrich Wilhelm IV,

Konrad Adenauer, Jacques Chirac en Angela Merkel hebben hier het hooggelegen uitzichtpunt 'Cloef' bezocht om over dit indrukwekkende landschap uit te zien.

In Merzig leggen we voor de allerlaatste keer aan, maar we genieten nog van een afscheidsetentje met onze gasten op het achterdek.

Onder de weidse sterrenhemel hopen we dat we binnen afzienbare tijd nog eens met een Linssen een tocht kunnen maken. Maar voor nu komt er een einde aan twee fantastische weken die we nog lang in onze herinnering zullen blijven koesteren.

Anette Leistenschneider (regisseuse) en Ralf Deimel (bedrijfskundige) maakten in de zomer van 2009 met een Linssen 29.9 hun eerste gezamenlijke grote reis, namelijk de zogenaamde Quiche-Lorraine-tour. Voor Ralf Deimel was dit de tweede grote reis die hij maakte, en hij voelde zich een gelukkig mens dat hij de reis dit keer op een Linssen kon maken. Sinds die reis zijn Ralf en Anette besmet met het Linssen-virus. Zij zijn dan ook vast van plan om in de toekomst samen nog meer reizen met een Linssen te gaan maken.

Meer informatie?

Yacht Charter Holiday Tours GmbH

Peter Schönberger

Hauptstraße 24

D-66740 Saarlouis

Tel. +49 (0)6831 - 69379

Fax +49 (0)6831 - 69381

info@saarmoselyachtcharter.de

www.saarmoselyachtcharter.de

www.linssenboatingholidays.com

www.tourismus.saarland.de